

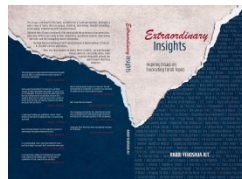
רעיונות מדהימים

פרשת וארא תשפ"ב, עלון מס' 417

להצטרפות לאלפי המנויים ולקבל את העלון חנם, לשלוח הערות או תגובות, נא ליצור קשר עם הרב יהושע אלט בכתובת yalt3285@gmail.com. העלון מתפרסם בשש יבשות וביותר מארבעים מדינות ברחבי תבל.

לעילוי נשמת יהושע אריה לייב הכהן בן יונתן חיים

ספר חדש מהמחבר (באנגלית) זמין ב- <https://www.amazon.com/dp/B09JJKFR5N> או תשלח מייל yalt3285@gmail.com

This newsletter can also be viewed at <http://www.ladaat.info/showgil.aspx?par=20200425&gil=2725>.

Pour voir ou télécharger la version Française: <https://parshasheets.com/?s=Fascinating+Insights>.

אפשר לקרוא את עלון זה בעברית באתר: הורדות-עלונים/רעיונות-מדהימים-הורדות-עלונים <https://www.dirshu.co.il/category/>

המחבר מרשה ומעודד לכל מי שרוצה להעתיק ולהפיץ את העלון לזכות את הרבים.

כוכבים, ניגריה ועוד

כאשר בתו של פרעה פתחה את התיבה וראתה את משה, כתוב "והנה נער בכה" (שמות ב, 1) - הכוונה למשה. הגמרא (סוטה יב:) מפקפקת במילים אלו והנה נער בכה, שכן התורה קראה לו ילד (כתוב בפסוק [שמות ב, 1] ותראהו את הילד והנה נער בכה) מה שאומר לנו שהיה תינוק ואז היא קוראת לו נער ומרמז על אדם מבוגר. הגמרא מסבירה שהוא ילד וקולו כנער, הוא היה תינוק אבל הקול שלו היה כמו נער (כלומר הרבה יותר עמוק). ר' מאיר שפירא (אמרי דעת, פרשת שמות) נתן את ההסבר הבא: אנשים בוכים, בין אם הם תינוקות או מבוגרים. מה ההבדל בין תינוק בוכה לאדם בוגר בוכה? תינוק בוכה מסיבות אנוכיות - כי הוא רעב, זקוק להחלפת חיתול וכדומה. תינוק אינו מסוגל לבכות עבור אחרים, בניגוד לאדם בוגר. הוא ילד וקולו כנער אומר שלמרות שהוא היה ילד, הקול שלו היה כמו של אחד שהיה מבוגר יותר. כלומר, אף על פי שניצל על ידי בתיה, עדיין חש בכאב אחיו בשעבוד. זו הסיבה שהוא בכה!

בשנת 2021 היה אב, דתי ברמה בסיסית, שבתו חלתה ושלח אותה לבית החולים. לדבריו, מהרגע שבתו הגיעה לבית החולים הוא הגיע להבנה שלהיולד יהודי שווה ערך לזכייה בלוטו. הוא הסביר שהמטופלים במיטות בית החולים ליד המקום שבו הייתה בתו היו ברובם לבדם. ילדה אחת בקרבת מקום זכתה לביקור מאמה מדי יומיים, כי היא הייתה עסוקה בטיפול בילדים האחרים מכיוון שלא הצליחה למצוא מישהו שישמור על התינוק שלה. זאת בניגוד למצבו שבו ברגע שנודע בקהילה היהודית שהבת הזו נמצאת בבית החולים, החלו לפעול אנשים רבים. זה כלל בייביסיטר שסודר, יועצי בריאות שהציעו את עצותיהם, אוכל שמגיע בתפוזרת ואנשים שבאו לבקר את בתו. הוא ציין, "לא עשיתי שום דבר שמגיע לי. פשוט נולדתי יהודי".

העם היהודי מושווה לכוכבים כמו שכתוב "וספר הכוכבים..." , כך יהיו צאצאיו (בראשית טו:ה). למה משווים אותנו לכוכבים? ר' לייב בקסט מסביר שבמקור השמש והירח היו שווים בגודלם. עם זאת, הירח הצטמצם כאשר התלונן ואמר: "לא ייתכן ששני מלכים ישתמשו באותו כתר." מכיוון שהירח הצטמצם בגודלו, ה' ברא את הכוכבים כדי לפייס אותו (בראשית א:טז, רש"י). אז המטרה של יצירת הכוכבים הייתה להסיר כאב מחלק אחר של הבריאה. לכן משווים אותנו לכוכבים שכן זה מה שיהודי עושה. הוא מרגיש את כאבו של יהודי אחר ועושה מה שהוא יכול כדי להסיר את הכאב הזה.

בשבת מסוימת בשנת תשמ"ה, היה ניכר שר' שמחה זיסל מקלם עצוב. כשנשאל על כך, הוא סיפר שיש יהודי רשע שונא את היהודים שזה עתה מת. הוא אמר, "אני רק חושב על האדם הזה שהרס את נשמתו והדין וחשבון, שיקבל. אני לא יכול לשאת את הכאב שנשמתו תסבול".

ר' יחיאל מיכל צ'יל ממונסי, שהיה רב בכיתה י"א בבית הספר התיכון לבנים, הוא היה אחד השליחים ששלחו הוועד להצלה נידחי ישראל לברית המועצות לשעבר. בהיותו במוסקבה פגש תלמיד בשם משה ובילה שעות רבות בדיון עמו על יסודות היהדות. כשהם נפרדו, אמר ר' צ'יל למשה להתקשר אליו אם הוא אי פעם בארצות הברית. כחצי שנה לאחר מכן, קיבל ר' צ'יל טלפון ממש, שסיפר לו שקיבל אשרת יציאה וכיום הוא סטודנט באוניברסיטת קורנל באיתקה, ניו יורק. משה סיפר כיצד הוחרמו התפילין שלו על ידי משמר הגבול ביציאתו מחבר המדינות, וכי בנוסף, הוא ללא אוכל כשר ואין לו שמץ של מושג כיצד למצוא אותו. ר' צ'יל התקשר לחברו ר' צבי גודמן ויחד הם רכשו ערכת תפילין חדשה למשה, סידור בשפה הרוסית וחומר קריאה נוסף, והעמיסו על מכונית מספיק אוכל כשר לחודש, בטרם יצאו לארבע שעות נסיעה לאיתקה. לאחר שעתים שראו מה הם יכולים לעשות כדי לעזור לכוון את משה, שני הגברים נסעו חזרה לכוון מונסי, והגיעו בשעת לילה מאוחרת. למחרת הסביר ר' צ'יל לשיעורו מדוע הוא עשוי להיות קצת מותש בתקווה שיום אחד סיפורו עשוי להיות דוגמה לאחד מתלמידיו עד כמה רחוק עלינו ללכת כדי לעזור ליהודי. שנה לאחר מכן, מיהר ג'רמי שטראוס, שהיה בשיעור של ר' צ'יל בשנה הקודמת, לשיעורו של הרב צ'יל בבוקר יום ראשון אחד וסיפר לו את הסיפור הבא. אביו והוא הבחינו בצעיר לא מוכר בבית הכנסת שלהם באנגלווד והזמינו אותו הביתה לסעודת השבת. בסעודה הוא סיפר להם שהוא בעל תשובה לאחרונה. ומה עורר את העניין הפתאומי שלו ביהדות? בסוף סמסטר האביב בשנה הקודמת בקורנל, הוא קיבל שותף רוסי שזה עתה הגיע לשני לילות. השותף החדש לדירה נראה אבוד לגמרי ולא במקום, עד ששני רבנים הגיעו עמוסים באוכל וספרים. "המשכתי לחשוב כל הלילה שמעולם לא ראיתי דבר כזה. אני חייב לברר על הדת שיוצרת אהבה כזו ליהודי. התחלתי לבחון במה מדובר והתברר שזה יהדות, ושם התחילה הדרך לשומרי מצוות." ("התפארת שלמה" כותב כי שמע מר' דוד לעלובר כי "איך אתה יכול לקרוא לי צדיק אם אני עדיין מרגיש אהבה לילדים שלי יותר מאשר ליהודי?")

בתחילת שנות ה-50 עזבה קבוצה גדולה של יהודי תימן את ארץ מולדתם ועלתה ארצה. מכיוון שהדבר התרחש זמן קצר לאחר קום מדינת ישראל, היה מעט כסף פנוי. כתוצאה מכך הקימה ממשלת ישראל שורות של אוהלים עבור העולים החדשים. זה המקום שבו הם חיו בחורף הקשה תוך שהם עושים כמיטב יכולתם כדי להימנע מהבוץ הסמיך בכל מקום. כששמעו על מצבם הקשה של העולים, נסעו הוריו של ר' יצחק דוד גרוסמן - ר' ישראל גרוסמן ורעייתו - לראש העין שם היו העולים הללו ועברו מאוהל לאוהל והציגו את עצמם בפני כל משפחה. הם הציעו לטפל בילדיהם בירושלים (שם התגוררו בני הזוג גרוסמן) כל עוד הם צריכים אם המשפחות לא הרגישו מסוגלות לטפל בהם באותה תקופה. הצעה זו הייתה למרות העובדה שלבני הזוג גרוסמן היו עשרה ילדים משלהם בדירה קטנה. 15 ילדי תימן הגיעו עם הגרוסמנים לירושלים. שניים ישנו בבית גרוסמן ואילו השאר חולקו בין השכנים. ר' יצחק דוד גרוסמן נזכר שבמשך השנים הבאות הוא ישן באותה מיטה עם שני נערים תימנים!

המסגד והכותל

החיד"א (מדבר קדמות, מערכת מ, אות מג) כותב מהספר "עמודיה שבעה" שבית המקדש באמת לא נהרס, רק שה' שלח מלאכים שהביאו לבנים ועפר... כדי להשביע את עיני הרשע שרצו להרוס את בית המקדש. אולם המקדש עצמו נמצא באדמה (נבלע בארץ).

הזוהר (פקודי, רמ, ע"ב) אומר לנו שאף עם לא שלט על אבני בית המקדש (ציון וירושלים) ועל יסודו, ולא שרפו אותו. במקום זאת הכל מאוחסן. כשיבנה ירושלים ובית המקדש השלישי, ישובו האבנים הללו למקומן.

הרמ"ע מפאנו (עשרה מאמרות, חקור הדין, א' כו) כותב אפילו את מפתחות בית המקדש, כף יד יצאה מהשמים כדי לקחת אותם... (ראה תענית כט.). הוא גם כותב ששדים הביאו אבנים אחרות ואלו נשרפו כדי להשביע את רצונו של טיטוס (אוצר פלאות התורה, ויקרא, עמ' 845).

כעת נתבונן בדבריו המדהימים של ר' שלמה קלוגר (1785-1869) בספרו (חכמת התורה, פרשת יתרו, ד"ה לא יוכל, יט:כג-ד). הוא כותב שבחלום התגלה לו שהאמת היא שבית המקדש השלישי כבר בנוי על הר הבית, רק שהוא מאוחסן ומוסתר.

בחלום הסבירו לו משמעות ייחודית ב"קומי אורי כי בא אורח...כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח ה' וכבודו עליך יראה," קום, זורח כי אורח הגיע...החושך עשוי לכסות את הארץ וענן סמיך עשוי לכסות את הממלכות, אבל עליך ה' יאיר, וכבודו ייראה עליך (ישעיה כו, א-ב): בית המקדש מכונה אורו של עולם, אור העולם (בבא בתרה ד). "קומי אורי כי בא אורח" — בית המקדש כבר בנוי ומה שאינו נראה הוא בגלל "כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים." אבל כשיגיע זמן "ועליך יזרח ה'", אז זה יהיה "וכבודו עליך יראה" וזה יהיה גלוי כי זה כבר מוכן.

הוא גם כותב שהראו לו בחלום שההר שבו בנוי בית המקדש מאוחסן, רק שיש עוד הר במקומו. ומה שאנו רואים ככותל המערבי הוא רק אשליה (מראית עין), אבל האמת היא שהכל אצור... לכן, זה לא חידוש שהערבים בנו שם מסגד, כי האמת היא שהאזור הזה אינו קדוש, כיון שכולו גנוז. לפיכך, שמים מאפשרים לערבים לעשות כרצונם בעניין זה.

ר' אלט זכה ללמוד תחת הרה"ג מרדכי פרידלענדער זצ"ל והוסמך לרבנות על ידי הרה"ג זלמן נחמיה גולדברג זצ"ל. ר' אלט הוציא שלשה ספרים במגוון נושאים בענייני יהדות ומחשבת ישראל. כתביו מופיעים באנגלית, אידיש, עברית, גרמנית וצרפתית.